

o.o.o.o.o.1sygn. akt II Ka 247/21

o.o.o.o.o.1.4

o.o.o.o.o.1.5WYROK

o.o.o.o.o.1.5.1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

o.o.o.o.o.1.5.2POLSKIEJ

dnia 19 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale prokuratora Dagmary Zawiei, po rozpoznaniu w dniu 19 I 2022 r. sprawy **S. P.**, oskarżonego o czyny z art. 288 § 1 k.k. oraz 278 § 1 k.k. na skutek apelacji prokuratora i obrońcy oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu z 23 lipca 2021 r. w sprawie II K 472/19;

- uchyla zaskarżony wyrok w całości i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Wieluniu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 247/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Wieluniu z 23 lipca			

2021 r. sygn. akt II K 472/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli	

	mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH				

ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Prokurator:</p> <p>mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na bezzasadnym, niemającym oparcia w zebranych dowodach ustaleniu, iż oskarżony S. P. w dniu 11 czerwca 2019 r. dokonał potrącenia pieniędzy w kwocie 900 zł z alimentów na rzecz dzieci, płatnych do rąk pokrzywdzonej M. P. (1), co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego uniewinnienia oskarżonego od zarzutu kradzieży, podczas gdy zachowanie oskarżonego oceniane zwłaszcza w kontekście uznanych za wiarygodne zeznań pokrzywdzonej winno skutkować przyjęciem, że dopuścił się on tego przestępstwa.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za			

zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny

Oskarżyciel publiczny ma rację co do niezasadności uniewinnienia oskarżonego od czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia, jednak jego argumentacja nie jest w pełni prawidłowa, co po części dostrzegł wnosząc w toku rozprawy o uchylenie wyroku również z uwagi na nierozważenie możliwości zakwalifikowania zachowania oskarżonego jako oszustwa.

Sąd I instancji prawidłowo bowiem nie zakwalifikował czynu zarzucanego oskarżonemu jako przestępstwa kradzieży, bowiem nie zostały spełnione jego znamiona – to nie wynika jednak z potrącenia o chwili spełnienia świadczenia przez dłużnika.

Nieprawidłowo, zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy nie rozważył zmiany kwalifikacji prawnej. Oskarżyciel publiczny w ustnych

motywach na
poparcie apelacji
wskazał na
możliwość
zakwalifikowania
czynu oskarżonego
jako przestępstwa
oszustwa. W ocenie
Sądu Okręgowego
można również
mówić o
wyczerpaniu
dyspozycji art. 272
k.k. To, że
należało analizować
zachowanie
oskarżonego w
kontekście ww.
norm wynika z
przepisów Kodeksu
cywilnego. Słusznie
wskazuje prokurator
że, zgodnie z art.
505 pkt 2 k.c. nie
mogą być umorzone
przez potrącenie
wierzytelności o
dostarczanie
środków
utrzymania.
Jednocześnie
zgodnie z art.
155 § 2 k.c.
„Jeżeli przedmiotem
umowy
zobowiązującej do
przeniesienia
własności są rzeczy
oznaczone tylko
co do gatunku,
do przeniesienia
własności potrzebne
jest przeniesienie
posiadania rzeczy.
To samo dotyczy
wypadku, gdy
przedmiotem
umowy
zobowiązującej do
przeniesienia

własności są rzeczy przyszłe”. W świetle poczynionych i niekwestionowanych ustaleń faktycznych, nie doszło do realizacji umowy zobowiązującej do przeniesienia własności pieniędzy, bowiem nie doszło do ich fizycznego objęcia w posiadanie przez dłużnika. Trudno tym samym mówić choćby o potrąceniu, na które powoływać się miał oskarżony, pomijając tu nawet jego niedopuszczalność.

Intencją oskarżonego było wprowadzenie M. P. w błąd, wywołanie przez upozorowanie zamiaru przekazania zobowiązania, przy czym pokrzywdzona – przed pobraniem części banknotów z pliku przygotowanych – nie wzięła ich do ręki, a więc nie objęła w posiadanie. Podpisany przez pokrzywdzoną dokument ma charakter prywatny, jednak ma znaczenie prawne (stwierdza spełnienie świadczeń alimentacyjnych), a osobą wyłącznie uprawnioną do jego sporządzenia (wyrażonego

podpisem)
pozostawała
pokrzywdzona. Co
prawda przepisy te,
choćby z racji ich
umiejscowienia, nie
stanowią o sankcji
karnej, jednak w
świecie zachowania
oskarżonego można
rozpatrywać jego
postępowanie w
kategorii realizacji
znamion z
powołanych wyżej
lub innych
artykułów karnych.
Sąd Okręgowy nie
przesądza o
realizacji znamion
któregokolwiek z
przepisów ustawy
karnej, bowiem
z uwagi na
konieczność
przeprowadzenia na
nowo przewodu
w całości mogą
ujawnić się inne
istotne okoliczności,
jednak w świetle
informacji
dotychczas
ustalonych,
zachowanie
oskarżonego należy
przed wydaniem
orzeczenia co do
meritum rozważyć w
kontekście znamion
ww. przepisów.

Nie
przeprowadzenie
analizy zachowania
oskarżonego w
świecie innych
przepisów ustawy
karnej
pozwalających na

<p>zmianę kwalifikacji zarzucanego czynu należy uznać za błąd Sądu I instancji, wymagający sanowania w drodze ponownie przeprowadzonego postępowania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Te wynikają wprost z argumentacji przytoczonej w sekcji: „Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny”</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Obrońca: Naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 KPK poprzez dowolną a nie swobodną ocenę: 1. wyjaśnień oskarżonego i uznanie ich za niewiarygodne, gdy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Reprezentowany już przy pierwszych, składanych przez siebie wyjaśnieniach - nie mając świadomości, że zdarzenie z jego udziałem zostało zarejestrowane przez sąsiedni monitoring i nie dysponując wiedzą o jego zasięgu - przyznał się do popełnienia przestępstwa uszkodzenia samochodu F. (...), stanowczo negując swoje sprawstwo co do pozostałych pojazdów, co miało znaczenie dla ustalenia jego sprawstwa i skutkowało odstąpieniem przez Sąd od zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

2. zeznań Z. D. (1) jako w pełni wiarygodnych, gdy zatajenie przez ww. świadka przed organami ścigania faktu posiadania przez mechanika samochodowego J. K. (1) wymienionych w samochodach uszkodzonych elementów poddaje w wątpliwość rzeczywisty zakres uszkodzeń w samochodzie Iveco,

co miało znaczenie dla ustalenia, że generalny remont silnika w ww. pojeździe pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z dolaniem do oleju napędowego niezidentyfikowanej substancji a w konsekwencji przyjęcia zadeklarowanego rozmiaru szkody w wysokości 17.420,63 zł.

3. zeznań świadków Z. D. (1) i J. K. (1) i uznanie ich za wiarygodne w części, w jakiej podali, że generalny remont silnika w samochodzie Iveco został spowodowany dolaniem do oleju napędowego pojazdu niezidentyfikowanej substancji, gdy ww. samochód po przepłukaniu silnika i układu paliwowego był dalej eksploatowany przez pracowników pokrzywdzonej, a konieczność ponownej naprawy miała wynikać z obecności wody w filtrach, gdy z opinii biegłych jasno wynika, że dodana substancja nie była wodą, co miało znaczenie dla

	ustalenia związku przyczynowego pomiędzy dolaniem roztworu/zawiesiny do baku paliwa a opisanym uszkodzeniem a konsekwencji przyjętym zakresem obowiązku naprawienia szkody.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Z racji korelacji powyższych zarzutów obraży przepisu postępowania z zarzutem oparcie orzeczenia w zakresie zarzutu I na mających wpływ na treść wyroku błędnych ustaleniach faktycznych, omówionych poniżej, Sąd skupi się tutaj tylko na elemencie niezasadności rozważań podjętych przez skarżącego, w pozostałym zakresie dokonując omówienia poniżej.</p> <p>Skarżący bowiem kwestionuje uznanie za niewiarygodne (we wskazanym zakresie) wyjaśnień oskarżonego dotyczących</p>			

nieprzyznania się do uszkodzenia wszystkich trzech pojazdów. W uzasadnieniu odnośnie tego zarzutu powołuje, że nie było innych obiektywnych dowodów pozwalających na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za zniszczenie innych poza F. (...) pojazdów, jednak zapomina o zeznaniach złożonym w postępowaniu przygotowawczym przez pokrzywdzoną k. 28v, gdzie wyraźnie wskazała ona, że oskarżony przyznał jej się w prywatnej rozmowie, że uszkodził wszystkie trzy pojazdy, gdyż był na nią zły. Inną kwestią jest wiarygodność tego dowodu (sąd uznał zeznania M. P. za wiarygodne, a w apelacji ocena ta nie jest kwestionowana) czy ocena całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego pod kątem art 5 § 2 k.p.k., jednak w tym zakresie obrońca nie ma racji.

Jeżeli chodzi o drugi z zarzutów to trudno mówić o zatajeniu przez świadka okoliczności związanych z pojazdem, bowiem mówił on o tym, że po zdarzeniu pojazd był użytkowany, zwłaszcza, że przesłuchiwany był też J. K. (1). Co więcej, świadek ten wyraźnie podawał, dlaczego wymagany był kapitalny remont silnika (k. 156v) – to spowodowane było pozostawianiem silnika w ruchu po uruchomieniu w dniu zdarzenia, a więc mogło być następstwem pierwotnej niesprawności pojazdu, co do której zgłoszono zawiadomienie podejrzenia popełnienia przestępstwa.

Wniosek

O zmianę poprzez wyeliminowanie z opisu czynu w pkt 1 spowodowania uszkodzeń w pojazdach marki I. oraz M. (...) warunkowe umorzenie postępowania na okres 2 lat próby i

zasadny
częściowo
zasadny
niezasadny

<p>zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz M. P. (1) w kwocie 1.124.74 zł.</p>			
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ograniczając się do zarzutu przytoczonego na wstępie wniosek pozostaje oczywiście bezzasadnym. Jego uwzględnienie (skarżąca skonkretyzowała jeden wniosek odwoławczy) było następstwem zasadności zarzutu omówionego w sekcji 3.3.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Obrona:</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pominięcie istotnej rozbieżności co do koloru i jakości paliwa, pobranego z samochodu marki F. (...), gdy z relacji świadków wynika, że olej napędowy z ww. pojazdu był 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

cieczą klarowną
o barwie
jasnożółtej,
tymczasem w
opinii biegłych
Instytutu (...)
paliwo to
zostało opisane
jako substancja
koloru
ciemnobrunatnego,
co miało
znaczenie dla
ustalenia
istnienia
analogii
pomiędzy
zanieczyszczeniami
w tym
samochodzie a
pozostałymi
pojazdami i
w konsekwencji
przyjęcia
odpowiedzialności
prawnokarnej
oskarżonego za
dokonanie
uszkodzeń we
wszystkich
trzech
pojazdach;

- pominięcie fragmentu opinii Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, w którym biegli stwierdzili, że jedna próbka paliwa, opisana w opinii jako pochodząca z samochodu marki M. (a według relacji świadków pochodząca z

pojazdu F.),
zawiera
prawidłowy olej
napędowy, a
stwierdzone w
niej
zanieczyszczenia
odpowiadają
normalnej
eksploatacji
pojazdu, co
miało znaczenie
dla ustalenia
braku analogii
pomiędzy
składem tego
paliwa a
zanieczyszczenia
zidentyfikowanymi
w pozostałych
próbkach i w
konsekwencji
rzutowało na
niesłuszne
przypisanie
oskarżonemu
sprawstwa we
wszystkich
trzech
pojazdach.

- pominięcie fragmentu zeznań świadka Z. D. (1), w którym ww. przyznał, że pierwotny zakres napraw samochodu marki Iveco nie obejmował generalnego remontu silnika, a wykonane niezwłocznie po unieruchomieniu pojazdu czynności

przepłukania silnika i układu paliwowego pozwoliły na dalszą, normalną eksploatację pojazdu, co miało znaczenie dla ustalenia, że generalny remont silnika nie pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z dolaniem do oleju napędowego niezidentyfikowanej substancji a tym samym naprawa ta nie wchodzi w zakres obowiązku naprawienia szkody.

- dowolne ustalenie, że generalny remont silnika w pojeździe Iveco pozostawał w związku przyczynowym z dodaniem do oleju napędowego nieokreślonej substancji chemicznej nie będącej wodą oraz zanieczyszczeń metalicznych, gdy po pierwotnym

przywróceniu
pojazdu do
dalszej
eksploatacji
doszło do
przerwania
związku
przyczynowego
a to z uwagi
na ujawnienie w
filtrach paliwa
wody czyli
okoliczności
która
niezależnie
prowadzi do
uszkodzenia
silnika wskutek
wytrącenia
opilków, co
miało znaczenie
dla ustalenia
zakresu
obowiązku
naprawienia
szkody.

- dowolne
ustalenie, że
oskarżony
dokonał
uszkodzeń w
samochodach
marki Iveco oraz
M. ponieważ
nie widać na
monitoringu
innej osoby,
która mogłaby
dokonać takich
uszkodzeń, gdy
zasięg
monitoringu nie
obejmuje
miejsca postoju
ww. pojazdów
a zatem nie
sposób
wykluczyć
obecności

	<p>innych osób, które mogłyby dokonać powyższego czynu, co miało znaczenie dla błędnego przyjęcia, że inna wersji zdarzenia nie obejmująca udziału Reprezentowanego w całym opisanym czynie - nie jest możliwa.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Powyższe zarzuty pozostają zasadne o tyle, o ile wskazują na ujawnione w sprawie przeinaczenia i nieścisłości, które muszą być skorygowane w toku nowo prowadzonego przewodu sądowego. Ich uwzględnienie nie oznacza jednak automatycznego stwierdzenia braku podstaw do skazania oskarżonego za zniszczenie układów zasilania paliwa/ silników m. (...) i..</p> <p>Przechodząc do meritum obrońca ma rację wskazując, że istnieje kluczowa</p>			

dla ustalenia zakresu odpowiedzialności oskarżonego rozbieżność koloru paliwa pobranego z aut, co ma związek z treścią notatki znajdującej się na k. 12, dotyczącej rzekomo omyłkowego oznaczenia słoików z próbkami. Ta kwestia musi być wyjaśniona w drodze dalszego postępowania, przy czym szczegółowy zakres postępowania opisany został w pkt 5.3.2. Bez wątpienia ustalenie, które ciecze były pobrane z którego samochodu, ma kluczowe znaczenie dla zbadania, czy faktycznie doszło do ich uszkodzenia wskutek działania osoby trzeciej, odtworzenia metodyki działania sprawcy, a także – ustalenia w miarę możliwości osoby za to odpowiedzialnej. Zlekceważenie przez Sąd I Instancji wspomnianej notatki z k. 12, a zwłaszcza okoliczności z niej wynikających jest czymś co w procesie karnym nie powinno mieć miejsca, zwłaszcza że rzekomo wadliwe oznaczenie

dowodów rzeczowych legło u podstaw uznanej za wiarygodną opinii Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych.

Także i w zakresie pozostałych zarzutów Sąd I instancji w sposób dowolny, a co najmniej powierzchowny zdecydował o istnieniu – w oparciu o ustalone fakty – ciągu przyczynowo – skutkowego wskazującego na winę bezsporną winę oskarżonego w zakresie uszkodzenia pojazdów I. oraz M.. Sąd popełnił błąd, bowiem w ślad za opinią Zakładu (...) Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w W. ustalił, że ciemną ciecz zabezpieczono w pojazdach marki F. i I., konstruując przez to odpowiedzialność oskarżonego ponad okoliczności przez niego przyznane. Dodatkowo posiłkuje się tym, że to samo wynika z zeznań J. K. (k. 41v-42). Nie zauważa jednak, że świadek ten nie miał i nie mógł mieć

wiedzy odnośnie F. (...), lecz wyłącznie (w ramach zleconych mu napraw) miał kontakt z pojazdami I. i M.. Sąd nie zauważył sprzeczności w opisie czynności z protokołu oględzin, gdzie zapisano jaką ciecz i o jakim wyglądzie, w którym samochodzie zabezpieczono, z treścią notatki z k. 12. Co prawda, usiłuje się posiłkować zeznaniami J. K. w zakresie koloru cieczy pojazdu I. oraz opinią Instytutu, jednak nie podjął trudu wyjaśnienia znaczenia notatki z k. 12 a tym samym i miarodajnego ustalenia, jaką ciecz, zabezpieczona w jak oznaczonym słoiku pobrano z jakiego samochodu. Fakt, iż opiniujący w sprawie Instytut oparł się na oznaczeniu wadliwym w świetle notatki z k. 12 dyskredytuje ustalenia wynikające z opinii, a przynajmniej czynnie jest wątpliwymi w stopniu wymagającym wyjaśnienia w ponownym postępowaniu.

Niezasadnym w ocenie Sądu pozostaje niewątpliwie kwestionowanie rzekomego pominięcia zeznań Z. D., bowiem jak wskazano wyżej świadek wyjaśniał, dlaczego przeprowadzono remont generalny silnika pojazdu i w tym zakresie ciąg przyczynowo – skutkowy został zachowany. Dotyczy to wszakże ciągu przyczynowo – skutkowego pomiędzy ujawnioną w układzie paliwowym ciecżą, a awarią, a nie dowodzi związku oskarżonego z dodaniem niezidentyfikowanej cieczy do paliwa zabezpieczonego w i..

Częściowo zasadnym pozostaje ostatni z zarzutów. Faktycznie na materiałach wideo nie widać, aby oskarżony dokonywał uszkodzeń innych pojazdów niż F. (...), ale jednocześnie obrońca pomija zeznania pokrzywdzonej, która wskazała, że oskarżony miał

<p>jej się przyznać do uszkodzenia wszystkich trzech pojazdów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę poprzez wyeliminowanie z opisu czynu w pkt 1 spowodowanie uszkodzeń w pojazdach marki I. oraz M. (...) warunkowe umorzenie postępowania ja okres 2 lat próby i zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz M. P. (1) w kwocie 1.124.74 zł</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wymagane jest przeprowadzenie przewodu na nowo w całości, dlatego też zmiana wyroku w proponowanym zakresie nie była dopuszczalna.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		

Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa		

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Z uwagi na to, że błędy procedowania dotyczą istoty czynów zarzucanych, przeprowadzenie postępowania dowodowego na etapie postępowania apelacyjnego byłoby nie tylko sprzeczne z treścią art. 452 § 2 pkt 1 k.p.k., ale prowadziłoby do zachwiania zasady dwiinstancyjności postępowania, gdy mające znacznie dla istoty sprawy, być może powodujące konieczność zmiany rozstrzygnięcia w sposób całościowy, dowody i ich ocena dokonana przez Sąd, nie podlegałyby kontroli merytorycznej w drodze zwykłych			

środków
zaskarżenia.

Zakres wątpliwości i koniecznych do przeprowadzenia dowodów Sąd omówił w pkt 5.3.2. niniejszego uzasadnienia. Sąd przy tym ma wątpliwości niestanowiące treść zarzutów, których wyjaśnienie co prawda nie ma aż tak istotnego znaczenia dla sprawy jak ww., ale pozostają widoczne, a jednocześnie ze względu na konieczność procedowania od początku nie było potrzeby korzystania z rozwiązań przewidzianych w art. 449a k.p.k. Dotyczy to mianowicie zapisów uzasadnienia takich jak z oceny dowodów zeznań świadka M. P. (1) (2.1.1.1.1.), w której Sąd na poparcie wiarygodności powołuje się na to, że świadek w pierwszej fazie postępowania nie wskazywała na swojego męża jako sprawcę i dopiero okazanie zapisu monitoringu i rozmowa z oskarżonym doprowadziły u świadka do

konieczności
wskazania sprawcy,
podczas gdy choćby z
notatki k. 2 wynika,
że zgłaszająca (tj.
pokrzywdzona)
wskazała sprawcę
– swojego męża.
Skutkuje to
dysonansem z
treścią jej
przesłuchania przy
złożeniu
zawiadomienia o
przestępstwa, które
przeprowadzono
tego samego dnia, a
zwłaszcza z treścią
przesłuchania
pokrzywdzonej z
kolejnego dnia, z
którego wynika,
że dowiedziała się
dopiero 15 lutego o
postawieniu
zarzutów byłemu
mężowi. Jest
jasnym, że to
dowody stanowią
podstawę ustalenia
okoliczności
faktycznych, ale
jeśli z treści
notatki wynikają
okoliczności
relewantne, którym
świadek w toku
przesłuchania
zaprzecza to
rozbieżność tę
należało wyjaśnić.

Koniecznym jest
zatem zarówno
przeprowadzenie
dowodów od nowa, z
wyszczególnieniem
okoliczności
powołanych w pkt
5.3.2, jak i ponowna

ocena materiału dowodowego. W szczególności należy ustalić wiarygodność treści dowodów o charakterze osobowym w odniesieniu do innych dowodów. Z założenia błędny (bo oparty na wadliwie oznaczonych dowodach rzeczowych) tok rozumowania Sądu I instancji w zakresie zarzutu I nie mógł być sanowany w drodze działań Sądu Okręgowego, co powoduje konieczność skierowania sprawy do ponownego rozpoznania. W przypadku zarzutu II uchylenie wynika z faktu orzeczenia o uniewinnieniu oskarżonego wyłącznie w następstwie niestwierdzenia w jego działaniu znamion czynu zarzucanego, bez wykluczenia możliwości subsumpcji czynu oskarżonego, rozumianego jako zdarzenie historyczne zaistniałe w określonym miejscu i czasie, pod inny niż wskazany w akcie oskarżenia przepis.

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
W zakresie zarzutu z pkt I aktu oskarżenia (z art. 288 § 1 k.k.), pomijając umożliwienie oskarżonemu złożenia wyjaśnień, koniecznym będzie przesłuchanie funkcjonariuszy policji D. K. oraz S. D. na okoliczność prawidłowości oznaczenia śladów zabezpieczonych podczas czynności oględzin, stwierdzonych protokołem z k. 10-11, przy uwzględnieniu treści			

notatki z k. 12. Sąd oczywiście jest świadom niemożności korzystania z notatki urzędowej przy ocenie dowodów, dlatego wskazuje na nieodzowność wysłuchania ww. świadków. Jednocześnie na potrzeby przesłuchania należy okazać funkcjonariuszom materiał fotograficzny zarejestrowany w trakcie oględzin (nośnik k. 39, w szczególności fotografie D._ (...), D._ (...), D._ (...)). W związku z powyższym przesłuchaniem, zakładając, że dowody te potwierdzą okoliczności wynikające z notatki z k. 12 należy ponownie przesłuchać biegłego z Instytutu Zakładu (...) Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w W. T. B. (ewentualnie w razie potrzeby również i A. K.), na okoliczności dotyczące zleconego badania dostarczonego paliwa i zwłaszcza wniosków. Oczywiście dla potrzeb niniejszego

uzasadnienia Sąd zakłada, że widoczne na ww. fotografiach cieczy znajdujące się w słoikach, zostały zabezpieczone w pojazdach widocznych na fotografiach co czyni wysoce prawdopodobnym wadliwe oznaczenie dowodów a tym samym i wadliwe wnioski sądu oparte na opinii Instytutu, w której przyjęto oznaczenia niekorespondujące z treścią protokołu oględzin i materiałem fotograficznym.

Równocześnie należy dopytać specjalistę reprezentującego Instytut, czy żółta ciecz znajdująca się w słoiku, o której również wspominał, miała taki sam, ewentualnie bardzo zbliżony skład jak ciecz w zabezpieczonej bańce, która także była przedmiotem badań, a w świetle istniejących dowodów pochodziła ze zbiornika paliwa f..

Dalej, koniecznym jest przesłuchanie kierowców - pracowników pokrzywdzonej,

którzy w dniu ujawnienia przestępstwa sprawdzali auta. Chodzi o wyjaśnienie, czy także w F., po otwarciu maski, widzieli (jak w pozostałych dwóch autach) opiłki metalu przy wlewie oleju silnikowego czy też tego nie zaobserwowali. Wyjaśnienie tych okoliczności ma na celu ustalenie czy wszystkie trzy pojazdy uszkodzono w następstwie takiego samego modus operandi, a tym samym czy ma jakiegokolwiek podstawy stosowanie wnioskowania per analogiam – zwłaszcza jeśli rozstrzyga się o odpowiedzialności karnej.

Do wyjaśnienia pozostają też wątpliwości związane z treścią uzasadnienia (ocena dowodów zeznań pokrzywdzonej) a treścią notatki k. 2, bowiem na dziś nie sposób ustalić, kiedy pokrzywdzona wskazała swojego byłego męża jako sprawcę

uszkodzenia
pojazdów.

W zakresie czynu z pkt. II, Sąd I instancji słusznie przyjął, że nie zachodziły znamiona tego przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. (niezależnie od wadliwej argumentacji), jednak wskutek pominięcia istoty zachowania sprawcy, celu jego działania nie rozważył zmiany opisu i kwalifikacji zarzucanego czynu, np. na przestępstwo z art. 272 k.k. lub z art. 286 § 1 k.k.

W miarę możliwości zasadnym będzie również uszczegółowienie słów, które oskarżony kierował do pokrzywdzonej dotyczących naprawienia szkody w całości i przyznania się przez niego do zniszczenia wszystkich trzech pojazdów.

W sytuacji ustalenia związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem oskarżonego a uszkodzeniem silnika w samochodzie marki I. konieczną

<p>stanie się ustalenie czy sposób i czas naprawy zleconej przez stronę pokrzywdzoną, miały wpływ na zakres uszkodzeń.</p>	
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. Koszty Procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>7. PODPIS</p>	

<p>1.11. Granice zaskarżenia</p>	
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>Oskarżyciel publiczny</p>
<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>Uniewinnienie oskarżonego od zarzutu z art. 278 § 1 kk</p>
<p>0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę		

	orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skazanie z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana